

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 6 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico/ Ediltecnica SpA

(Sprawa C-592/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 191 ust. 2 TFUE — Dyrektywa 2004/35/WE — Odpowiedzialność za środowisko naturalne — Przepisy krajowe nieprzewidujące możliwości nałożenia przez administrację na właścicieli zanieczyszczonych nieruchomości, którzy nie przyczynili się do tego zanieczyszczenia, obowiązku wykonania środków zapobiegawczych i zaradczych i przewidujące tylko obowiązek zwrotu kosztów działań podjętych przez administrację — Zgodność z zasadami „zanieczyszczający płaci”, ostrożności, działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła)

(2016/C 038/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico

Strona pozwana: Ediltecnica SpA

Sentencja

Dyrektywę 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które w sytuacji, gdy jest niemożliwe zidentyfikowanie podmiotu odpowiedzialnego za zanieczyszczenie nieruchomości lub wyegzekwowanie od tego podmiotu środków zaradczych, nie pozwalają właściwemu organowi na nałożenie obowiązku wykonania środków zapobiegawczych i zaradczych na właściciela tej nieruchomości, który nie jest odpowiedzialny za zanieczyszczenie, i jest on tylko zobowiązany do zwrotu kosztów działań podjętych przez właściwy organ w granicach wartości rynkowej terenu określonej po zakończeniu działań.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 22.2.2014.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 6 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Tamoil Italia SpA/Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Sprawa C-156/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 191 ust. 2 TFUE — Dyrektywa 2004/35/WE — Odpowiedzialność za środowisko naturalne — Przepisy krajowe nieprzewidujące możliwości nałożenia przez administrację na właścicieli zanieczyszczonych nieruchomości, którzy nie przyczynili się do tego zanieczyszczenia, obowiązku wykonania środków zapobiegawczych i zaradczych oraz przewidujące jedynie obowiązek zwrotu kosztów działań podjętych przez administrację — Zgodność z zasadami „zanieczyszczający płaci”, ostrożności, działania zapobiegawczego i naprawiania szkody w środowisku w pierwszym rzędzie u źródła)

(2016/C 038/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tamoil Italia SpA

Strona pozwana: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

przy udziale: Provincia di Venezia, Comune di Venezia, Regione Veneto

Sentencja

Dyrektywę 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które w sytuacji gdy jest niemożliwe zidentyfikowanie podmiotu odpowiedzialnego za zanieczyszczenie nieruchomości lub wyegzekwowanie od tego podmiotu środków zaradczych, nie pozwalają właściwemu organowi na nałożenie obowiązku wykonania środków zapobiegawczych i zaradczych na właściciela tej nieruchomości, który nie jest odpowiedzialny za zanieczyszczenie, i jest on tylko zobowiązany do zwrotu kosztów działań podjętych przez właściwy organ w granicach wartości rynkowej terenu określonej po zakończeniu działań.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 24.6.2014.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 30 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-424/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 213 i 214 — Brak zgłoszenia podjęcia działalności gospodarczej — Zwolnienie dla małych przedsiębiorstw — Sankcje)

(2016/C 038/17)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jácint Gábor Balogh

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Sentencja

- 1) Artykuł 213 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym nakładającym na podatnika obowiązek zgłoszenia podjęcia działalności gospodarczej, gdy przychody z tej działalności nie przekraczają progu zwolnienia dla małych przedsiębiorstw, a podatnik nie zamierza prowadzić działalności podlegającej opodatkowaniu.
- 2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że nie stoi na przeszkodzie stosowaniu kary grzywny administracyjnej w przypadku braku poszanowania przez podatnika ciężącego na nim obowiązku zgłoszenia podjęcia działalności gospodarczej, gdy przychody z tej działalności nie przekraczają pułapu zwolnienia dla małych przedsiębiorstw. Do sądu odsyłającego należy dokonanie oceny, czy sankcja nałożona w postępowaniu głównym jest zgodna z zasadą proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 439 z 8.12.2014.